

Kristi förklarings dag

Kristus förhärligad

Ända sedan 1500-talet har Kristi förklarings dag firats på sjunde söndagen efter trefaldighet (som nu är åttonde söndagen efter pingst). Kristi förhärligande var vändpunkten i hans liv. Apostlarna fick med egna ögon se hans gudomliga härlighet och höra Guds röst: "Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom." Guds härlighet kommer till synes i den kärlek som offrar allt.

Förutom den förklarade Kristus visade sig även Mose och Elia för apostlarna på berget. Mose och Elia representerade lagen och profeterna. Från första stund har den kristna kyrkan sett Kristi liv, död och uppståndelse som uppfyllelsen av löftena i Gamla testamentet.

LITURGISK FÄRG: vit, men från måndag till lördag grön enligt kyrkoåret.

PSALMFÖRSLAG

I 121 Vår blick mot helga berget går
175 Käre Jesus, vi är här
371 Kristus, uppenbara för oss

Dps 120 På berget i förklarad sken
122 Sorlet har dött
297 Gud, allsmäktige, må alla

Bibeltexterna

Psaltarpsalm

Antifon

Glansen är som solens ljus,
som fått sina strålar av honom,
hans makt är dold i den.
Hab. 3:4

Psalm

Herren är konung! Må jorden jubla,
de fjärran kusterna glädja sig.
Moln och töcken omger honom,
på rätt och rättfärdighet vilar hans tron.

Bergen smälter som vax inför Herren,
inför hela jordens härskare.

Himlen förkunnar hans rättfärdighet,
hans härlighet skådas av alla folk.

Herren älskar dem som hatar det
onda,

han bevarar sina trognas liv
och räddar dem ur de gudlösas våld.

Ljus bryter fram för de rättfärdiga
och glädje för de redbara.

Ps. 97:1-2, 5-6, 10-11

Ära vare Fadern och Sonen

och den heliga Anden,

nu och alltid och i evigheters evighet.

Amen.

Antifonen upprepas.

Hallelujavers

Ni rättfärdiga, gläd er över Herren
och prisa hans heliga namn.

Ps. 97:12

Första årgången

Första läsningen

2 Mos. 3:1-6

En gång när Mose vaktade fåren åt sin svärfar Jetro, prästen i Midjan, drev han dem till andra sidan öknen och kom till Guds berg, Horeb. Där visade sig Herrens ängel för honom i en eldslåga, som slog upp ur en törnbuske. När Mose såg att busken stod i låga utan att brinna upp tänkte han: "Vilken märklig syn! Jag måste gå dit och se varför busken inte brinner upp." Då Her-

ren såg att han gick för att se efter ropade Gud till honom ur törnbusken: "Mose! Mose!" Han svarade: "Ja, här är jag." Herren sade: "Kom inte närmare! Ta av dig dina skor, du står på helig mark." Och han fortsatte: "Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud." Då skylde Mose sitt ansikte. Han vågade inte se på Gud.

Andra läsningen

2 Petr. 1:16–18

Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag för er förkunnade vår herre Jesu Kristi makt och hans ankomst, utan jag hade med egna ögon sett honom i hans majestät. Ty han mottog ära och härlighet från Gud, sin fader, när en röst kom till honom ur denna majestätiska härlighet: "Detta är min älskade son, honom har jag utvalt." Den rösten hörde jag själv komma från himlen när jag var med honom på det heliga berget.

Evangelium

Matt. 17:1–8

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom. Då sade Petrus till Jesus: "Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra tre hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia."

Medan han ännu talade sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade: "Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom." När lärjungarna hörde detta, kastade de sig

ner med ansiktet mot marken och greps av stor skräck. Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: "Stig upp och var inte rädda." De lyfte blicken, och då såg de ingen utom Jesus.

Andra årgången

Första läsningen

2 Mos. 3:9–15

Herren sade till Mose:

"Nu har israeliternas klagorop nått mig, och jag har själv sett hur egypterna plågar och förtrycker dem. Så gå nu: jag sänder dig till farao, och du skall föra mitt folk, israeliterna, ut ur Egypten." Mose invände: "Hur skulle en sådan som jag kunna gå till farao och föra israeliterna ut ur Egypten?" Gud svarade: "Jag skall vara med dig, och detta är tecknet som skall visa att det är jag som har sänt dig: när du har fört folket ut ur Egypten skall ni hålla gudstjänst på detta berg." Då sade Mose till Gud: "Om jag nu kommer till israeliterna och säger att deras faders Gud har sänt mig till dem och de frågar efter hans namn, vad skall jag då svara?" Gud sade: "Jag är den jag är. Säg dem att han som heter 'Jag är' har sänt dig till dem." Och Gud fortsatte: "Säg israeliterna att Herren, deras faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt dig till dem. Detta skall vara mitt namn för all framtid; med det namnet skall jag åkallas från släkte till släkte."

Andra läsningen

Upp. 1:9–18

Jag, Johannes, er broder som i Jesus delar lidandet, kungavärdigheten och uthålligheten med er, hade kommit till ön Patmos för Guds ords och Jesu vittnesbörds skull. Jag kom i hänryckning på Herrens dag och

hörde bakom mig en stark röst, som en basun, och den sade: "Vad du ser, skriv det i en bok och skicka den till de sju församlingarna, till Efesos, Smyrna, Pergamon, Thyatira, Sardes, Filadelfia och Laodikeia." Jag vände mig om för att se rösten som talade till mig. Och när jag vände mig om såg jag sju lampstäl av guld, och mitt bland lampställena såg jag någon som var lik en människoson, i fotsid klädnad och med ett bälte av guld om bröstet. Hans huvud och hår var vitt som vit ull, som snö, och hans ögon var som eldslågor. Hans fötter liknade gyllene brons när den glöder i smältugnen, och hans röst var som rösten av stora vatten. I sin högra hand höll han sju stjärnor, och ur hans mun kom ett skarpt, tveeggat svärd, och hans ansikte var som solen när den lyser i sin kraft.

När jag såg honom föll jag ner som död för hans fötter. Och han lade sin högra hand på mig och sade: "Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och den som lever. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet, och jag har nycklarna till döden och dödsriket."

Evangelium

Mark. 9:2-8

Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans kläder blev skinande vita, så vita som ingen blekning i världen kan göra några kläder. Och de såg både Mose och Elia som stod och talade med Jesus. Då sade Petrus till Jesus: "Rabbi, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig, en för Mose och en för Elia." Han visste inte vad han skulle säga, de var alldeles skräckslagna. Då kom ett moln och sänkte sig över dem, och en röst hördes ur molnet: "Detta är min älskade son. Lyssna till honom." Och plötsligt, när de såg sig om, kunde de inte se någon annan där än Jesus.

Tredje årgången

Första läsningen

2 Mos. 34:29-35

När Mose gick ner från Sinaiberget och hade med sig förbundstecknet, de två tavlor, utgick det en strålgång från hans ansikte, därför att han hade talat med Gud, men han märkte det inte. Då Aron och alla israeliterna såg strålgången från Moses ansikte vågade de inte komma emot honom. Men Mose ropade på dem, och då kom Aron och alla hövdingarna i menigheten till honom, och han talade med dem. Sedan kom alla israeliterna fram, och Mose gav dem alla de befallningar som han hade fått av Herren på Sinaiberget. När Mose hade talat satte han en mask för ansiktet. Varje gång Mose trädde fram inför Herren för att tala med honom tog han av masken tills han gick ut igen. När han hade kommit ut talade han om för israeliterna vad Herren hade befallt. Då såg israeliterna hur Moses ansikte strålade, och Mose satte masken för ansiktet tills han åter skulle gå in och tala med Herren.

Andra läsningen

2 Kor. 3:7-18

Redan dödens tjänst, som byggde på bokstäver inhuggna i stentavlor, tillkom under en sådan härlighet att israeliterna måste vända bort blicken från Moses ansikte; så stark var strålgången från hans ansikte, fast den snart försvann. Hur mycket större härlighet skall då inte omge Andens tjänst! Om domens tjänst hade sin härlighet, hur mycket rikare på härlighet måste då inte rättfärdighetens tjänst vara. Det som förr hade sin härlighet visar sig inte ha någon, så snart den jämförs med den överväldigande härligheten. Ty om det som försvinner hade härlighet, hur mycket större är inte härligheten hos det som består.

När jag nu har detta hopp kan jag uppträda med stor frimodighet och gör inte som Mose. Han dolde sitt ansikte med en duk för att israeliterna inte skulle se hur det som var på väg att försvinna tog slut. Och deras förstånd blev förstockat, ty ännu i denna dag hänger den slöjan kvar när det gamla förbundets skrifter läses upp, och den lyfts inte bort eftersom det är genom Kristus den försvinner. Än i dag ligger en slöja över deras hjärtan när man läser ur Moses lag. Men för den som vänder sig till Herren tas slöjan bort. Herren, det är Anden, och där Herrens ande är, där är frihet. Och alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet förvandlas till en och samma avbild; vi förhärligas av denna härlighet som kommer från Herren, Anden.

Evangelium

Luk. 9:28–36

Ungefär en vecka senare tog Jesus med sig Petrus och Johannes och Jakob och gick upp på berget för att be. Medan han bad förvandlades hans ansikte, och hans kläder blev vita och lysande. Och två män samtalade med honom. Det var Mose och Elia som visade sig i härlighet, och de talade om hans uttåg ur världen som han skulle fullborda i Jerusalem. Petrus och de andra hade fallit i djup sömn men vaknade och såg hans härlighet och de båda männen som stod tillsammans med honom. När dessa skulle lämna honom sade Petrus till Jesus: ”Mästare, det är bra att vi är med. Låt oss göra tre hyddor, en för dig och en för Mose och en för Elia” – han visste inte vad han sade. Men medan han talade kom ett moln och sänkte sig över dem, och när de försvann i molnet blev lärjungarna förskräckta. En röst hördes ur molnet: ”Detta är min son, den utvalde. Lyssna till honom”, och när rösten ljöd stod Jesus där ensam. Lärjungarna teg om vad de hade sett, och vid den tiden berättade de ingenting för någon.

Dagens bön

1.

Allsmäktige Gud.
På det heliga berget lät du lärjungarna se Jesu härlighet för att de skulle lyssna till honom.
Ge oss det liv som din Son har uppenbarat och låt oss med honom få del i din härlighet.
Genom vår Herre, Jesus Kristus.

2.

Herre Jesus Kristus.
Du uppenbarade din härlighet och lät lärjungarna se himlen öppen.
Vi ber dig:
Trösta och gläd oss med vissheten om att du är med oss alla dagar intill tidens slut.
Låt din kraft växa i oss, så att vi en gång får se din härlighet och med alla dina heliga blir lika dig.
Hör oss du som med Fadern och den heliga Anden lever och härskar i evighet.

3.

Gud, himmelske Fader.
På förklaringsberget uppenbarade du Jesu himmelska härlighet.
Upplys våra hjärtan med ditt ord och din Ande,
så att vi litar på den frälsning som din Sons död och uppståndelse har gett oss.
Led oss in i det ljus som du lät lysa i honom,
och låt oss med honom få vara med i ditt himmelska rike.
Hör oss du som med Sonen och den heliga Anden lever och härskar i evighet.